

nende Tilfælde, skal jeg bemærke, at Spørgsmaalet om, hvorledes der forhandles under det omtalte Lovforslags Behandling, ikke kan henhøre under den nærværende Forhandling, og dernæst, at fordi et Medlem ikke stemmer for et vist bestemt Lovforslag, derved har han ikke lagt for Dagen, at han overhovedet ikke vil stemme for noget Lovforslag i samme Retning.

Rofod: Det forekommer mig, at den ærede sidste Talers Foredrag dog vidnede om, at han var i Stemning. Jeg skal kun tillade mig at slaae fast ligeoverfor den ærede Taler, at her jo slet ikke er Spørgsmaal, hverken om Baronier eller Godseiere eller afstedigede Embedsmænd eller Holmsfelder eller udmærkede Forfattere, men kun om den enkelte Medborgers Erstatningskrav paa Staten i det Tilfælde, at man ikke kan træffe den, der har gjort Skaden. Jeg skal i Anledning heraf tillade mig den Bemærkning, at det dog er bitterligt nok, at naar Umvndiges Midler, som i Henhold til Loven og ved Lovens Tvang skulle ind under offentlig Bestyrelse i Dverformynderierne, gaae tabte der, fordi Statens Embedsmænd sætte dem overstyr derved, at der ikke tages det fornødne Hensyn til Sikkerhed eller Deslige, saa har Erfaringen lært os, at disse Umvndige ikke have Krav paa Erstatning fra Staten. Naar vi nu altsaa paa den ene Side stille det Krav, som den her omhandlede Mand, som jeg helst undgaaer at nævne, har paa Staten, og paa den anden Side de Umvndiges Krav paa Erstatning, saa forekommer det mig, at vi begaae en blodig Uret ved paa det ene Sted at give Erstatning og paa det andet Sted ikke at give den. Det er dette, som jeg aldrig kan bringe over mit Hjerte, saa meget mindre, som det forekommer mig, at der i det foreliggende Tilfælde er Tale om en Nationalbelønning, thi hvad enten jeg har lidt Skade paa min Eiendom ved Dpløb, Thyveri, Røveri, Plyndring, Ran eller hvad vi ellers kunne nævne, mener jeg, at naar vi ikke kunne paavise, at det er lovbestemt eller i Dvereensstemmelse med Sædvane, at Erstatning derfor skal gives af Staten, saa bør den heller ikke gives, og derfor forekommer det mig, at det foreliggende An-

dragende er ubegrundet. Hvad det Dvrige angaaer, som der kunde være at sige, har den ærede Formand affaaeret mig Ret til at udtale mig derom, men jeg maa dog vel sige, at Andragendet, foruden saa mange andre Mangler, ogsaa har den, at det røber en smaalig Paatrængenhed hos en Mand i den Stilning; men det kommer vel egentlig Sagen mindre ved.

Formanden: Rigsdagsmanden for Sorø Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Olsen: Den ærede sidste Taler maa have taget feil, naar han henvendte Dtringer til mig om Godseiere, Holmsfelder osv., thi jeg har ikke talt om noget Saadant. Med Hensyn til den høitærede Formands Udtalelse, skal jeg tillade mig at bemærke, at det Forhold, som jeg berørte, allerede under denne Sags første Behandling blev omtalt, og da det nævnte ærede Medlem den Gang sagde, at han havde stemt mod det omhandlede Lovforslag, fordi han ikke ønskede en Lov af det Indhold, samme havde, saa troede jeg at have Ret til at gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget kunde forandres.

Tscherning: Den ærede Rigsdagsmand for Bornholm (Rofod) er altid unpiagtig i Alt, hvad der angaaer virkelige Tildragelser, thi vi have netop givet Erstatning til Umvndige, som havde lidt Tab ved slet Baretagelse af deres Midler fra det Offentliges Side. Jeg skal endnu kun i samme Anledning gjøre opmærksom paa, at Ministeriet ganske nylig har gjort Forslag om Erstatning til private Folk, der have lidt Tab ved, at et Arudttaarn er sprunget i Luften.

Ansfjær: Det forekom mig, at den ærede Rigsdagsmand for Hølbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i sit første Foredrag vilde anbefale Forslaget dermed, at der dog ikke kunde være nogen Fare ved en Henstilling til Justitsministeren om at tage Sagen under Dverveielse, og jeg skal derfor gjøre opmærksom paa, at den høitærede Minister allerede eengang har over-